

Forældremyndighed eller ej. Familiestyrelsens vejledninger er lovdikteret kønsdiskrimination.

Skrivelsen skal ses i forlængelse af mediedebatten på TV2 News, lørdag d. 12. september 2009 om fælles forældremyndighed eller ej, herunder politikernes revision af Forældreansvarsloven. (FAL)

Hvorfor er antallet af sager i Statsforvaltningerne omkring forældremyndighed og samvær steget fra 170.000 i år 2007 til 250.000 i år 2008?

Problemet handler slet ikke om fælles forældremyndighed eller ej. Bopælsforælderen har alligevel stort set hele beslutningskompetencen for så vidt angår børnene.

Problemet handler om at Familiestyrelsens udviser ekstrem diskrimination overfor samværsforældrene (ca. 90% fædre) Således ligger hele problematikken begravet i Familiestyrelsens administration af loven - i form af Vejledningerne til Statsforvaltningerne.

Konfliktskabende bopælsforældre skal blot følge Familiestyrelsens vejledning 13 – som er en direkte manual – og som fastslår:

Jo mere ballade/obstruktion af samarbejde en bopælsforælder iværksætter efter en skilsmisse/samlivsbrud overfor samværsforælderen, des nemmere er det at få afskåret børnene fra samværsforælderen.

Faktum er jfr. efterfølgende at der **ingen sanktionsmuligheder** foreligger overfor konfliktskabende bopælsforældre. Der foreligger alene sanktionsmuligheder overfor samværsforældre. Med andre ord – forældreANSVARET gælder kun for samværsforældre.

Var det politikernes hensigt med loven? Og kunne det tænkes at være årsagen til at antallet af sager er steget med 68% på et år?

Kort om ForældreANSVARSløven.

Løven, som trådte i kraft pr. 1. oktober 2007, erstattede Forældremyndighedsloven. Det helt centrale incitament til den nye lov var fra politisk hold var at man nu i højere grad skulle fokusere på barnets behov fremfor forældrenes behov. Med andre ord – Barnet skulle for enhver pris være i fokus i forhold til Statsforvaltningernes afgørelser omkring forældremyndighed og samvær. Overskriften kaldte Familiestyrelsen: ”Barnet i Centrum”.

Generalklausulen i FAL:

Udgangspunktet for loven overfor befolkningen gik på at to forældre nu pr. automatik får fælles forældremyndighed. Man "glemte" dog at annoncere at man (Familiestyrelsen) i samme moment indførte begreberne – Bopælsforælder og Samværsforælder. I praksis betyder det at en samværsforælder (som oftest faderen) ingen beslutningskompetence omkring barnet har – uagtet den fælles forældremyndighed. Kun ved ekstreme spørgsmål som ved konvertering af religion etc. skal samværsforælderen høres.

Hvorfor og hvordan misbruges loven af en lang række konfliktskabende mødre, som tilgodeser egne interesser frem for barnets tarv, med myndighedernes "velsignelse"?

Hvorfor gælder forældreANSVARET kun samværsforælderen, forstået således at bopælsforælderen kan opføre sig som vedkommende ønsker – helt sanktionsfrit?

Jo, langt hovedparten af de komplekse sager tager udgangspunkt i Familiestyrelsens vejledning 13 som der redegøres for i det følgende:

Vejledning til Forældremyndighed og Samvær, punkt 13.

På baggrund af den nye lov skulle Familiestyrelsen (som sorterer under Justitsministeriet) udarbejde et regelsæt til den praktiske håndtering af FAL. Dette udmundede i:

Vejledning om Samvær, VEJ nr. 9860 af 06/09/2007,

som er Statsforvaltningernes arbejdsmanual i håndteringen af samværsager.

Tillad mig at rette fokus på punkt 13. Afslag på ophævelse af samvær. Bemærk venligst Familiestyrelsens ordlyd – fremhævet med **fed** – og efterfølgende notekommentarer, som der bevidst ikke tages stilling til - og som adskillige tusinde børn og fædre, er ofre for.

13.1.2.1. Udsatte børn

Afslag på eller ophævelse af samvær vil f.eks. kunne være begrundet i, at barnet er udsat for en række belastninger. Der kan være tale om psykiske, fysiske eller sociale belastninger, som fører til en sådan udsathed hos barnet, at det vil være bedst for barnet, at der ikke er samvær. Barnets udsathed kan således føre til afslag på eller ophævelse af samvær, selv om der isoleret set ikke er noget at udsætte på samværsforælderen.

Ad 1)

13.1.2.2. Højt konfliktniveau mellem forældrene

Afslag på samvær kan endvidere ske, hvis samværet er eller vil blive meget konfliktfyldt på grund af forældrenes indbyrdes forhold. **Ad 2)** Konfliktniveauet er således i sig selv et faresignal i sagsbehandlingen, men herudover skal det vurderes, i hvilken grad dette påvirker barnet.

Skyldsspørgsmålet har ikke betydning for vurderingen, **Ad 3)** og ofte vil det være vanskeligt under sagsbehandlingen – ensige umuligt – at fastslå, hvem af forældrene, der bærer hovedansvaret for konflikten. Det afgørende for vurderingen er således, hvordan konflikten påvirker barnet og ikke, hvem denne skyldes.

13.1.2.6.1. Samarbejdsskikane i form af bopælsforælders hindring af samværet

Samarbejdschikane fra bopælsforælders side kan f.eks. komme til udtryk i form af samværschikane, hvor konflikterne omkring samarbejdet og barnet skyldes, at den ene forælder uden påviselig grund søger at hindre den anden forælders kontakt til barnet.

En bopælsforælders hindring af barnets kontakt med samværsforælderen kan dog i visse tilfælde have et sådant omfang og kan påvirke barnet på en sådan måde, at der er frygt for barnets trivsel. Statsforvaltningen vil under behandlingen af sagen kunne træffe afgørelse om suspension af samværet, hvis der er akut behov for at friholde barnet fra forældrenes konflikt. **Ad 4)**

13.1.2.7. Sager hvor der er påstand om vold

En bopælsforælders påstand om ophævelse af eller afslag på samvær på grund af, at samværsforælderen har udøvet vold over for barnet, bopælsforælderen, eller et andet medlem af den husstand, hvor barnet dagligt opholder sig, bør altid føre til, at statsforvaltningen iværksætter nærmere undersøgelser af sagen. **Ad 5)**

Der bør som udgangspunkt ske suspension af samværet, hvis påstanden om vold er tilstrækkelig underbygget. **Ad 6)** Ved denne vurdering kan der lægges vægt på, om forholdet er anmeldt til politiet og/eller om der er sket underretning til kommunen, om der foreligger skadestuerapport eller anden dokumentation for vold, f.eks. krisecentererklæring. **Ad 7)**

.....

Ad 1) Må betragtes som værende den ultimative blåstempling af at forældreANSVARET kun gælder samværsforælderen. Udsathed er ikke nærmere defineret, end at det kan fastslås ved rent skrivebordsarbejde, uden at nogen af parterne nødvendigvis ved et personligt møde er hørt. Praksis viser at når Statsforvaltningens jurister skønner belastning af barnet (typisk efter x-antal henvendelser fra en forælder), så klippes relationen/samværet ukritisk mellem barn og samværsforælder.

Ad 2) Familiestyrelsen dikterer således direkte at uanset hvem, hvordan og i hvilken sammenhæng der er opstået et spændingsfelt mellem to forældre i relation til barnet, så er det bedst for barnet at få afskåret kontakten til samværsforælderen. Praksis viser at uanset hvor tosset en bopælsforælder opfører sig - så er det ganske sekundært. Praksis viser tillige at uanset dokumentationen af konfliktskabende adfærd fra bopælsforælderen – ændrer det ikke ved det faktum – at sanktionsmuligheder alene pådrages samværsforælderen. Ifølge Familiestyrelsen er det altså barnets tarv at miste samværet med samværsforælderen (hovedsaglig faderen) hvis bopælsforælderen er konfliktskabende.

Ad 3) At skyldsspørgsmålet er uden betydning er endnu en lovdikteret manifestation af at bopælsforælderen kan opføre sig lige som vedkommende lyster konsekvensfrit. Dette punkt må formentlig anses for at være den væsentligste begrundelse for antallet af sager – under overskriften – Forældremyndighedssager.

Familiestyrelsen dækker sig af med at det er umuligt at afgøre skyldsspørgsmålet. Praksis viser at myndighederne intet foretager sig for at afdække skyldsspørgsmålet. Det er ganske sekundært når man alligevel blot afskaffer børnenes samværsret med den anden forælder, hvis der er alvorlig konflikt. Der foreligger eksempler på hvordan børn er blevet flyttet rundt i landet adskillige gange, hvor små børn har været en aktiv del af pornobranchen, hvor der er udarbejdet rapporter fra overvåget samvær i favør samværsforælderen etc.ect. Alt sammen uden relavans jfr. ovenstående. Bopælsforælderen vinder ret over børnene – uanset vedkommendets egnethed som forælder. Et signifikant antal af især fædre, som kun vil være gode fædre og kun ønsker deres børn det bedste er blevet afskåret kontakten med deres børn som konsekvens af denne regel.

Ad 4) Kan det lovdikteres tydeligere? Familiestyrelsen skriver direkte til den konfliktskabende bopælsforælder, som tilgodeser egne behov fremfor barnets tarv: ”Obstruer samværet og du får børnene permanent!

Ad 5) Hele voldspakken er et kapitel for dig. Alt international partnervoldsforskning viser at vold er et udtryk for afmagt og at mænd og kvinder er lige voldelige. Bemærk at vejledningen slet ikke tager stilling til bopælsforælders vold mod barnet. Der tages alene stilling til vold udført af samværsforælderen og medlemmer af husstanden hvor barnet opholder sig. En nærmere undersøgelse, i forhold til påstået vold mod barnet, vil typisk være en samtale i Statsforvaltningen med en børnesagkyndig. Familiestyrelsen forholder sig slet ikke til den psykiske vold man populært kalder Forældrefremmedgørelse – som i al sin enkelthed går på at, den ene forælder bruger barnet som spydspids og stødpude til bekrigelse af den anden forælder. Hverken Familiestyrelsen eller psykologankenævnet vil anerkende at børn kan manipuleres. Afholdes en børnesagkyndig samtale med et barn i Statsforvaltningen ser vi adskillige eksempler på at barnet forinden er skolet som en papegøje af bopælsforælderen. Lidt manipulation fra bopælsforælderen (psykisk misbrug af barnet) fører således i praksis til at barn og samværsforælder for afskåret kontakten.

Falske politianmeldelser som våben ses ligeledes i stigende omfang. Det er omkostningsfrit for anmelder, uanset dokumentation for påstand og uagtet antallet af anmeldelser, med tilsvarende antal pure frifindelser til samværsforælderen. Der er således aldrig i danmarkshistorien været prøvet en sag, hvor barnet er brugt aktivt af bopælsforælderen i forhold til beskyldninger mod samværsforælderen.

Ad 6) Om hvorvidt et postulat vedr. vold er tilstrækkeligt underbygget afgøres af Statsforvaltningen suverænt, med ankenulighed til Familiestyrelsen. Familiestyrelsen og Statsforvaltningerne har således som administrative myndigheder kompetence til at afgøre strafferetlige spørgsmål, og dermed afsige domme omkring børns rettigheder på grundlag – som Familiestyrelsen selv har defineret.

Ad 7) Enhver kvinde kan, såvel berettiget – som uberettiget – gå på et kvindekrisecenter, udfylde et A4-ark, få et stempel (dermed en erklæring) – gå på Statsforvaltningen – og VUPTI! – Barnet har set sin far for sidste gang. Familiestyrelsen har således accepteret at mødre kan bruge beskyldninger (uagtet om der ingen dokumentation foreligger) om vold og incest som valide begrundelser for at afskære børn og fædre. Kvindekrisecentre, med civilt uddannet personale har således, af Familiestyrelsen, også fået mandat til at afgøre strafretlige spørgsmål.

Bevidst mangel på statistik fra Familiestyrelsen samt div. citater.

Spørger man eksempelvis Familiestyrelsen om antallet af falske anmeldelser og vold/incest i forældremyndighedssager henvises der til Rigsadvokaten. Spørger man Rigsadvokaten, som øverst ansvarlige for anklagemyndigheden om det selv samme strafferetlige spørgsmål, henvises der til Familiestyrelsen!

Citat af Vivi Kier, familieretsordfører, Konservative d. 20. august 2009 i TV-Avisen:
(skilsmissefædres ret til at se deres egne børn, når moderen selvbestaltet blokerer for samvær)

"...jeg vil tage det op og følge det løbende. Men det er ikke en sag som jeg endnu kan sige er så massiv at vi er nødt til at gå ind og ændre lovgivningen. Men jeg vil følge den, og bede justitsministeren om at vi også får den del med nogle statistikker og hvordan ser det ud..."

Citat af Anette Hummelshøj, kontorchef, Familiestyrelsen d. 4 februar 2008 TV2 Nyhederne:

"...Vi vil prøve og tilvejebringe noget statistik som kan belyse; er den her fornemmelse som statsforvaltningerne sidder med - er den rigtig? Og vi vil også prøve og se, på hvilken måde påvirker det vores afgørelser. Altså, er det nogle anklager man kan tilbagevise, eller er det nogle anklager som faktisk får betydning for barnets fremtidige situation..."

....og her før loven:

Citat af Lars Barfoed, familie- og forbrugerminister d. 5 maj 2005 i TV2 Nyhederne:

"Det drejer sig jo også om - så vidt muligt at børn har kontakt både med deres mor og deres far, og derfor har vi nedsat et [udvalg](#), der skal prøve og gennemgå alle de her problemstillinger for at se om vi kan få tingene til at fungere bedre end de gør..."

Bemærk, Anette Hummelshøj sad i netop det udvalg... og det var også Anette Hummelshøj der d. [21. oktober 2008](#) i Information udtalte:

"I dag accepterer vi langt færre beviser end under den tidligere lovgivning. Hvis moderen er flyttet på krisecenter, er det tilstrækkeligt til, at vi suspenderer samværet og kan overføre forældremyndigheden midlertidigt," siger Anette Hummelshøj.

"der træffes midlertidige afgørelser på et mere ufuldstændigt grundlag, og der er derfor er risiko for, at sagen ikke er fuldt ud oplyst."

"Det kan godt være, at vi træffer afgørelser, der gør en af forældrene uret. Men det er den risiko, som vi bliver nødt til at løbe af hensyn til barnets tarv. Lovens fokus er jo barnet og ikke forældrenes rettighed til barnet," siger hun.

Det er fuldstændigt samme statistikmateriale man refererer til – og som oprindeligt skulle danne grundlag for en revision af FAL.

Hvad er der sket? – INGENTING! Udover naturligvis at antallet af sager er steget med 68% på et år med Familistyrelsens hjælp, og at endnu flere anstændige samværsforældre og deres børn som konsekvens er blevet kørt lodret over.

- Hvorfor er der ingen konsekvenser for uterlige bopælsforældre som varetager egne behov fremfor barnets tarv?
- Hvorfor undersøger man ikke forældreevnen i relation til beslutninger omkring barnets tarv?
- Var det politikernes hensigt med loven, at man blot kan følge en manual for at få en samværsforælder ud af billedet?
- Hvorfor ikke tage problemet ved problemets kerne, fremfor at diskutere fælles forældremyndighed eller ej?

Beslutningskompetencen for så vidt angår alle dagligdagsspørgsmål ligger i forvejen hos bopælsforælderen – uanset den fælles forældremyndighed.

Loven er ren diskrimination af fædre/børn samt brud på samtlige konventioner Danmark har skrevet under på.

Dette også baggrunden for de kommende 2 sager ved EU-domstolen og sag ved Menneskeretsdomstolen som forventes afsluttet sommeren 2010 - anlagt af 3 EU-borgere, herunder undertegnede - betalt af andre EU-lande der har tiltrådt samme konventioner, som Danmark dagligt bryder.

Med venlig hilsen/Best regards

Søren Lindegaard Larsen

Tokkerodvej 10
5462 Morud